

BETÆNKNING

Afgivet af Familieudvalget

vedrørende

Beslutningsforslag om, at Naalakkersuisut pålægges at styrke tilsynet med de forhold, børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, lever under.

(Forslaget blev fremsat Atassut's medlemmer af Inatsisartut til EM 2009)

Afgivet til forslagets 2. behandling

Udvalget har under behandlingen senest bestået af:

Inatsisartutmedlem, Debora Kleist, Inuit Ataqatigiit, Formand
Inatsisartutmedlem, Jane Petersen, Inuit Ataqatigiit, Næstformand
Inatsisartutmedlem, Astrid Fleicher Rex, Demokraterne
Inatsisartutmedlem, Ruth Heilmann, Siumut
Inatsisartutmedlem, Knud Kristiansen, Atassut

Familieudvalget har efter 1. behandlingen under EM 2009 nærmere gennemgået indholdet af forslaget.

Forslagets indhold og formål

Forslagsstiller ønsker med forslaget at tydeliggøre og stramme op om de lovgivningsmæssige rammer vedrørende børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet. Baggrunden for forslaget er, at der ud over de døgninstitutioner, der både ejes og drives af det offentlige, er flere private institutioner, der drives som selvejende institutioner, der kan have anbragte børn hos sig.

Formålet med forslaget er 3-sidet, idet forslagsstiller ønsker følgende forhold opfyldt:

- 1) At der sker en opstamning og tydeliggørelse af kravene til døgninstitutionerne.
- 2) At Naalakkersuisuts tilsynspligt bliver tydeliggjort.
- 3) At arbejdet i det Det centrale børnesagkyndige udvalg bliver tydeliggjort.

1. behandling af forslaget af Inatsisartut

1. behandlingen af forslaget blev gennemført den 23. oktober 2009, hvor alle partipolitiske fraktioner, medlemmer af Inatsisartut og Naalakkersuisut havde mulighed for at fremkomme med deres bemærkninger til forslaget. Fra debatten skal følgende fremhæves:

Naalakkersuisut:

Vedrørende forslagsstillerens spørgsmål om tydeliggørelse og opstramning af krav til døgninstitutioner anførte Naalakkersuisut ved 1. behandlingen, at det generelle tilsyn med døgninstitutionerne tager afsæt i en grundig godkendelsesproces. Departementets tilsyn baserer sig på de betingelser som anbringelsesstedet er godkendt på. Naalakkersuisut oplyste, at Departementet for Sociale Anliggender er i færd med at tydeliggøre procedurene ved etablering af døgninstitutioner. Det blev videre ifm. 1. behandlingen oplyst, at Naalakkersuisut i løbet af 2009 ville være klar med en ny vejledning i forbindelse med godkendelse af nye institutioner.

Naalakkersuisut oplyste endvidere i svarnotatet til forslaget, at tilsynsopgaven både omfatter det specifikke tilsyn med barnet, som kommunerne har ansvaret for, og det generelle tilsyn (sektortilsynet med anbringelsesstedet), som påhviler Departementet for Sociale Anliggender. Tilsynene har til formål at sikre det bedst mulig liv for barnet eller den unge, som anbringes uden for hjemmet. Naalakkersuisut har, som del af det generelle tilsyn med kommunerne, pligt til at undersøge konkrete sager i kommunerne ved tilsynsbesøg og i forbindelse med konkrete henvendelser i konkrete sager. Naalakkersuisut tilkendegav, at man ved undersøgelser af de konkrete sager foretager kontrol af kommunen og dermed sikrer kvaliteten af kommunes forvaltning af de sociale regelsæt, herunder handleplaner vedrørende det enkelte barn.

Naalakkersuisut anførte videre, at reguleringen for Det centrale børnesagkyndige udvalg i landstingsforordningen om hjælp til børn og unge er klare. Arbejdet består primært i at give udtalelser i sager, hvor der er uenighed om udskrivelse af et barn fra en døgninstitution eller en professionel familiepleje.

Endelig bemærkede Naalakkersuisut ifm. 1. behandlingen, at der er nedsat en tilsynsgruppe, som løbende evaluerer departementets tilsynsarbejde med henblik på optimering af tilsynet, og at man var ved at udfærdige et udkast til en forbedring af tilsynet. Henset til at der ikke er fastsat et tidspunkt for, hvornår et sådan reformarbejde vil være afsluttet, anbefalede Naalakkersuisut, at forslaget ikke blev imødekommet i dets nuværende form.

Inuit Ataqtigiit og Kattusseqtigiit Partiit:

Inuit Ataqtigiit og Kattusseqtigiit Partiit tilkendegav i et fælles ordførerindlæg, at de forstod baggrunden for fremsættelsen af forslaget. De var enige i ønskerne om en stramning af forordningen vedrørende de selvejende institutioner, men ville gerne gøre opmærksom på,

at en gennemførelse af stramningerne krævede, at man brugte den fornødne tid på, at få dem foretaget.

Inuit Ataatigiit og Kattusseqatigiit Partiiat påskønnede imidlertid, at Naalakkersuisut var i gang med at arbejde med en tydeliggørelse af procedurerne ved selvejende institutioner, og at man var klar med en ny vejledning. Endvidere udtrykte Inuit Ataatigiit og Kattusseqatigiit Partiiat tilfredshed med, at Departementet havde nedsat en gruppe til løbende at evaluere tilsynsarbejdet.

Inuit Ataatigiit og Kattusseqatigiit Partiiat mente, at de omfattende undersøgelser, der efterlyses i forslaget kræver tid at få foretaget. På den baggrund fulgte Inuit Ataatigiit og Kattusseqatigiit Partiiat anbefaling fra Naalakkersuisut om, at forslaget ikke skulle imødekommes i dets nuværende form.

Siumut:

Siumut tilkendegav, at man gennem lovgivning til hjælp for børn og unge prøver at sikre børn og unge den bedste dagligdag.

Siumut anførte videre, at døgninstitutionerne derfor skal styres efter forordningen om hjælp til børn og unge. Kommunerne har det fulde ansvar for anbringelsen og skal inddrages i det almindelige tilsyn. Eksisterende problemer skal søges løst i barnets hjem. Siumut mente, at det er vigtigt, at man satser på kortvarige anbringelser uden for hjemmet af børn med sigte på at arbejde for barnets trygge tilbagevenden til hjemmet. Siumut ønsker en nærmere uddybning af, hvilke konkrete problemer der er grundlag for, at forslagsstillerne ønsker en opstramning. Siumut ønskede en uddybning fra Naalakkersuisut af arbejdsgruppens arbejde vedrørende styrkelse af tilsynet. Siumut henviste til, at Naalakkersuisut mente, at det vil være nødvendigt at afdække behovet, hvis tilsynspligten skal udvides, og at tilsynspligten vil blive medtaget i den allerede planlagte revision af børne- og unge landstingsfordningen samt landstingsforordning om socialvæsnetts styrelse og organisation. Siumut fandt på den baggrund, at forslaget skulle sendes til udvalgsbehandling.

Demokraterne:

Demokraterne oplyste, at man sidste år fik at vide, at ca. 1300 børn og unge var anbragt uden for hjemmet. Det er et meget stort antal og de er af meget stor samfundsmæssig vigtighed, at børnene ledes godt på vej i voksenlivet.

Demokraterne var enige i Atassut's begrundelse om, at det er vigtigt, man tydeliggør og strammer rammerne på baggrund af stigningen i brugen af private institutioner. Demokraterne forstod forslaget således, at man skal styrke den pædagogiske del og forlange af hver institution, at disse skal oplyse, hvilken pædagogik man vil bruge overfor de forskellige unge, som er anbragt i institution. Demokraterne opfordrede Naalakkersuisut til at tydeliggøre dette i bekendtgørelsen. Demokraterne henviste forslaget til Familieudvalget til yderligere behandling.

Atassut:

Atassut fremhævede i deres ordførerindlæg at anbragte børn og unge skulle have optimale vilkår og føle tryghed, så der kunne arbejdes med deres traumatiske oplevelse og øvrige forhold, som udgjorde baggrunden for anbringelsen.

Atassut fandt, at rammerne i lovgivningen skulle tage højde for etableringen af private døgninstitutioner. Atassut noterede sig, at Naalakkersuisut agtede at lade tilsynsforholdet blive gjort til en del, at det allerede planlagte reformarbejde af henholdsvis landstingsforordningen om hjælp til børn og unge, og af landstingsforordningen om socialvæsenets styrelse og organisation.

Atassut anførte i relation til spørgsmålet fra Siumut om det konkrete ønske om en opstramning af lovgivningen, at det var vigtigt, at der skete en regulering af de for private institutioners service og standard. Atassut fandt ikke, at der nødvendigvis skulle ske en ændring af eksisterende love, men at en præcisering i bekendtgørelse og vejledning kunne være fornøden, således at denne del blev tydeliggjort.

På denne baggrund blev forslaget efter 1. behandlingen henvist til videre vurdering i Familieudvalget.

Spørgsmål

Familieudvalget anmodede til brug for udvalgets behandling af forslaget medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender om at besvare en række spørgsmål. Kopi af udvalgets spørgsmål og besvarelsen af disse, inkl. bilag er vedlagt nærværende betænkning som bilag 1.

Overordnet set har udvalgets spørgsmål drejet sig om, hvorledes kommunerne efter sammenlægningen har tilrettelagt deres tilsyn med børn i henhold til § 4 stk. 1 i Landstingsforordning nr. 1 af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge. Udvalget har ønsket at få svar på, hvordan tilsynet er tilrettelagt i forhold til hjemmeboende børn og unge, børn og unge anbragt i privatpleje og plejefamilie samt børn og unge anbragt på døgninstitutioner. Udvalget har endvidere ønsket at vide, hvorledes man udøver det aktive og opsøgende tilsyn i kommunerne, hvem der har tilsynspligten samt om der er samme tilsynspligt med de forskellige institutioner og om proceduren er ens. Derudover har spørgsmålene drejet sig om, hvorvidt det vil hjælpe det enkelte barns opvækstvilkår, hvis tilsynspligten blev bedre, samt hvorvidt Naalakkersuisut har gjort sig overvejelser omkring ændring af tilsynet henset til Ombudsmanden udtalelse i J. nr. 2008-905-0007, jf. bilag 2. Endelig har udvalget anmodet om svar på, hvorledes det går med tilsynsgruppens løbende evaluering af Departementets tilsynsarbejde.

Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender har besvaret udvalget spørgsmål i skrivelse af 16. april 2010 og nedenstående er et sammendrag af svarskrivelsen.

Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender oplyser, at Departementets interne arbejdsgruppe har udfærdiget en mindre undersøgelse samt statusrapport over kommunernes forvaltning af det sociale regelsæt. Konklusionen på rapporten har været, at den konkrete sagsbehandling i kommunerne for det meste er god. For så vidt angår hjemmelsspørgsmålene anlægger nogle kommuner i deres skøn en noget usikker fortolkning af reglerne og regelanvendelsen.

Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender oplyste videre, at i henhold til § 4 i landstingsforordningen om hjælp til børn og unge skal kommunerne føre et aktivt og opsøgende tilsyn med anbragte børn. Medlemmet påpegede vigtigheden af, at kommunerne udarbejder de lovpligtige handleplaner efter lovens § 14 og 15, og at kommunerne foretager hyppige besøg af det anbragte barn og opretholder kontakt med barnet.

Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender tilkendegav, at den interne undersøgelse af kommunerne som er foretaget, vil indgå i Departementets udarbejdelse af nye strukturer for tilsynsbesøg.

Kommunen har det specifikke tilsyn med barnet, mens det generelle tilsyn med anbringelsesstedet påhviler Departementet. Kommunernes tilsynsforpligtelse er uafhængig af, hvilke døgninstitutioner, der er tale om.

Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender kan ikke påvise nogle årsagssammenhæng mellem lovgivning og omsorgsvigt, men der er ifølge Medlemmet altid plads til forbedringer og forandring for at sikre det bedst mulige liv for barnet og den unge. Derfor har Departementet også igangsat en revision af lovgivningen. Til besvarelsen havde Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender i øvrigt vedlagt en vejledning om tilsyn og procedurer ved etablering og drift vedrørende kommunale og selvejende institutioner. Vejledningen er fra december 2009, og var derfor ikke udarbejdet ved 1. behandling af beslutningsforslaget.

Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender påpegede omkring ansvaret i tilfælde, hvor kommunernes tilsynsforpligtelse svigtes, at kommunerne har ansvaret, men Departementet har via sektortilsynet pligt til at undersøge konkrete sager. Departementet vil således kunne anmode den enkelte kommune om en redegørelse, og hvis denne ikke er tilfredsstillende, kan Departementet foretage tilsyn i kommunen, hvorved der udarbejdes en tilsynsrapport.

Departementet har ikke hjemmel til at påtvinge kommunen at handle, men hvis deres anvisninger ikke bliver efterlevet af kommunen, kan Departementet rette henvendelse til Tilsynsrådet. Tilsynsrådet kan gøre brug af en række sanktioner i forhold til kommunerne, hvis kommunerne ikke efterlever Departementets anvisninger.

Endelig påpegede Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender, at der vedrørende Ombudsmandens udtalelse var blevet færdiggjort at svar, der snarligt vil blive fremsendt til Ombudsmanden og derefter til Familieudvalget.

Vurderingen i Familieudvalget

Familieudvalget kan på baggrund af besvarelsen fra Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender bl.a. konkludere, at Departementet er i gang med en revision af lovgivningen, og at der er nedsat en arbejdsgruppe, der løbende evaluerer Departementets tilsynsarbejde med henblik på optimering af tilsynet. Desuden kan det konkluderes, at Departementet har meget fokus på, at kommunerne efterlever reglerne vedrørende handleplanerne.

Familieudvalget har gennemgået den fremsendte og i bilag 1 vedlagte vejledning: *Døgninstitutionsafdelingen vejledning i etablering og drift af kommunale og selvejende døgninstitutioner for børn og unge.*

Familieudvalget skal som helhed påskønne arbejdet i forbindelse med vejledning, og finder, at vejledningen klart beskriver hvilke krav, der stilles til etableringen af og drift af kommunale og selvejende institutioner.

Vedrørende det fremsatte spørgsmål 11 til Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender, skal Familieudvalget påpege, at spørgsmålet blev stillet på baggrund af Ombudsmandens udtalelse i J. nr. 2008-905-0007 vedlagt som bilag 2 til denne betænkning.

Ombudsmanden har gennemgået gældende lovgivning for at afklare tilsynsopgaverne for Naalakkersuisut. Efter en grundig analyse med bl.a. inddragelse af Folketingets Ombudsmands bemærkninger om det danske sektortilsyn, konkluderer Ombudsmanden bl.a. i sin udtalelse, at det er uklart hvilke opgaver, der er tilknyttet Naalakkersuisuts ledelse af og tilsyn med det grønlandske socialvæsen.

Ombudsmanden har i sin udtalelse vurderet, at tilsynsopgaven må fortolkes med udgangspunkt i forvaltningsrettens almindelige regler om sektortilsyn.

Samtidig har Ombudsmanden bedt Naalakkersuisut om at overveje, hvorledes de eksisterende uklarheder i retstilstanden kan afklares. Endvidere har Ombudsmanden henstillet, at Naalakkersuisut inddrager de modtagne indberetningen om anbringelse af børn og unge udenfor hjemmet i tilsynsarbejdet og ikke blot foretager formel registrering af indberetningerne.

Da Familieudvalget stillede spørgsmålene til Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender i april 2010 foreslå svarnotatet til Ombudsmanden endnu ikke.

Familieudvalget er imidlertid efterfølgende gjort bekendt med notat af 14. juni 2010 fra Departementet for Sociale Anliggender vedrørende Naalakkersuisuts forpligtelser som tilsynsmyndighed, og hvori Departementet har forsat Ombudsmandens teoretiske diskussion vedrørende spørgsmålet om rækkevidden af tilsynets opgaver. Kopi dette notat er vedlagt som bilag 3 til nærværende betænkning.

Udvalget har været særlig opmærksomt på følgende citater, hvor der redegøres for hvad, Departementet påtænker at ændre vedrørende tydeliggørelsen af tilsynets opgaver:

”da der er behov for en præcisering af § 13 i forordningen, vil Departementet ved en kommende revision af børn og unge lovgivningen, tydeliggør bestemmelsen samt uarbejde bemærkninger til lovgivningen, som inddrager og uddyber Ombudsmandens bemærkninger om emnet”

”Departementets interne undersøgelse giver anledning til, at der udarbejdes en ny intern instruks til brug for departementets tilsyn samt en vejledning til brug i kommunen.”

”Ved en revision af børn og unge lovgivningen påtænker departementet en stramning af tilsynsbestemmelserne således, at kommunerne fører hyppige tilsyn og øger kvaliteten af dette, idet der fokuseres på samtalen med barnet og angives procedurer for selve tilsynet. Endvidere vil departementet fokusere på retsanvendelsen, da undersøgelsen viste, at nogle kommuner har problemer med hjemmelsspørgsmålet.”

”.. Departementet planlægger en revision af bekendtgørelsen om tilsyn samt udarbejdelse af en vejledning herom.”

”Departementerne vil lade sig inspirere af reformen af det statslige tilsyn i Danmark, når der skal udarbejdes nye tilsynsbestemmelser.. ”

Det kan på baggrund af ovenstående citater konkluderes, at Departementet i øjeblikket er i gang med reformarbejde vedrørende bl.a. tilsyn med kommunerne.

Henset til at besvarelsen fra Naalakkersuisut til Familieudvalget er fra april måned 2010 og at Departementet i sit svarnotat til Ombudsmanden skriver, at man påtænker en række tiltag på området, finder Familieudvalget det nødvendigt, at Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender til 2. behandlingen af forslaget kommer med en opdateret redegørelse for status for, og fremdriften i de igangsatte tiltag. Udvalget ønsker herunder en redegørelse for, hvad den tidsmæssige ramme er for reformarbejdet, og hvor langt den interne arbejdsgruppen er nået i forhold til at finde løsninger på, hvordan tilsynet optimeres. Herunder ønskes svar på,

hvornår man påtænker at udfærdige en præcisering af § 13 i forordningen samt udarbejde bemærkninger til loven, som inddrager og uddyber Ombudsmanden bemærkninger om emnet.

Det fremgår af Departementets interne undersøgelse, at kommunerne anlægger et usikkert skøn i reglerne og regelanvendelsen. Udvalget ønsker en uddybning af mht. hvilke regler, der opstår hjemmelsproblemer hos kommunerne.

Desuden ønsker udvalget svar på i hvilket omfang de privatejede institutioner er omfattet af sagsbehandlingslovens og offentlighedslovens regler om inhabilitet, partshøring aktindsigt og offentlighed, m.v.

Det fremgår af Ombudsmandens udtalelse i J.nr. 2008-905-0007 på side 8 i Familiedirektoratets (nu Departementet for Sociale Anliggender) svar af 16. marts 2007 til ombudsmanden, at *”Det er på baggrund af de ved tilsynene gennemgåede sager, er direktoratets opfattelse, at kommunerne gør, hvad de kan for at udarbejde handleplaner i anbringelsessager. Det er imidlertid pga. stort arbejdspress ikke altid muligt for kommunerne at leve op til lovgivningens krav. I en del tilfælde bliver der således enten ikke udarbejdet handleplaner rettidigt eller der bliver ikke udarbejdet handleplaner.”*

Familieudvalget er gentagne gange gjort opmærksom på, at kommunerne har alvorlige problemer med at få udarbejdet lovpligtige handleplaner. Familieudvalget ønsker i den forbindelse en særskilt redegørelse fra Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender om, hvilke tiltag, der iværksættes, når Departementet for Sociale Anliggender erfarer, at kommunerne ikke udarbejder lovpligtige handleplaner, og på denne vis ikke efterlever kravene i lovgivningen.

Familieudvalget bemærker med tilfredshed i relation til nærværende forslag, at Naalakkersuisut i FFL 2011 har foreslået, at der afsættes 1,2 mio. kr. for at øge antallet af pædagogiske tilsyn med de enkelte døgninstitutioner.

Familieudvalget har ved skriftlige spørgsmål forhørt sig nærmere hos Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender om den påtænkte anvendelse af de 1,2 mio. kr. Familieudvalget har været tilfreds med redegørelsen fra Medlemmet af Naalakkersuisut, og har noteret sig, at man har planer om væsentligt at øge antallet af tilsyn ved både døgninstitutionerne for børn og unge, og døgninstitutionerne for vidtgående handicappede samt ved kommunale og private døgninstitutioner. Departementer agter at ansætte 2 personer med de rette faglige kompetencer til at gennemføre tilsynene. Foruden lønmidler vil de 1,2 mio. kr. skulle anvendes til betydelige rejse og opholdsudgifter.

Familieudvalget har taget redegørelsen fra Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender omkring den påtænkte anvendelse af de 1,2 mio. kr. til efterretning.

For så vidt angår arbejdet i det Det centrale børnesagkyndige udvalg, har Familieudvalget noteret, at Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender finder de eksisterende regler klare. Familieudvalget har taget denne udmelding til efterretning og bemærker supplerende, at Det centrale børnesagkyndige udvalg behandler konkrete personsager, hvilket vanskeliggør en tydeliggørelse af det konkrete arbejde i udvalget. Det er imidlertid Naalakkersuisut, der skal afholde de økonomiske udgifter forbundet med Det centrale børnesagkyndige udvalg, hvorefter Familieudvalget skal anmode Naalakkersuisut til kommende Finanslove, at få tydeliggjort aktivitetstal for Det centrale børnesagkyndige udvalg, således at aktiviteterne for dette udvalg synliggøres.

Udvalget skal endvidere i øvrigt anmode Naalakkersuisut om, at Familieudvalget fremover får tilsendt en kopi af tilsynsrapporter, der udarbejdes af Naalakkersuisut i forbindelse med tilsynet i kommunerne.

Samlet finder Familieudvalget, at nærværende forslag har været medvirkende til at få igangsat flere tiltag i den rigtige retning.

Behov for fokus omkring forholdene på døgninstitutionerne

Familieudvalget er, trods de igangsatte initiativer omkring tilsynet med døgninstitutionerne, tillige meget fokuseret på forholdene på døgninstitutionerne. Dette både af hensyn til beboerne på døgninstitutionerne, og de ansatte på døgninstitutionerne samt omkring driften af døgninstitutionerne, og ikke mindst det pædagogiske arbejde på døgninstitutionerne.

Familieudvalget har ved gennemgang af årsberetningerne for døgninstitutionerne, og ved talrige orienteringsbesøg på døgninstitutionerne kunne konstatere, at der er flere gennemgående og problematiske forhold omkring døgninstitutionerne. Familieudvalget anser det påkrævet, at Medlemmet af Naalakkersuisut for Sociale Anliggender i de kommende år ligeledes er meget fokuseret på døgninstitutionerne, således at disse samlet giver rammerne for en øget og styrket faglig og pædagogisk indsats over for beboerne på, og brugerne af døgninstitutionerne, foruden at døgninstitutionerne gøres til mere attraktive arbejdspladser, hvor medarbejderne fastholdes og gives et godt arbejdsmiljø med mulighed for faglig udvikling og tilpasning til behovene.

Familieudvalget finder, trods de igangsatte tiltag, at der stadig henstår et nødvendigt arbejde i Naalakkersuisut med at få sikret større pædagogisk kvalitet i forbindelse med anbringelser af børn og unge udenfor hjemmet. Derfor mener udvalget, at det er vigtigt, at de eksisterende pædagogiske metoder fortsat styrkes, både for nye, såvel for allerede etablerede døgninstitutioner.

Udvalgets indstillinger

Med disse bemærkninger og med henvisning til det arbejde og fokus, der stadig skal være på området, skal Familieudvalget indstille beslutningsforslaget til vedtagelse i den foreliggende form til den afsluttende 2. behandling i Inatsisartut.

Debora Kleist
Formand

Jane Petersen

Astrid Fleischer Rex

Ruth Heilmann

Knud Kristiansen